

**HOF VAN BEROEP BRUSSEL,
CORRECTIONELE ZAKEN, 25 JUNI 2018, 13^{DE}
KAMER**

Datum van uitspraak

25 juni 2018

Rolnummer

2018CO194

W. H. ea

Notitienummer parket-generaal

2018.VJ11.000156

In zake van

het OPENBAAR MINISTERIE

en van

H. Y., woonstkeuze doende te (...),

VZW PAG-ASA, met zetel te 1000 Brussel, Cellebroersstraat 16b,

burgerlijke partijen,

vertegenwoordigd door meester T. L.,

advocaat te Brussel,

tegen:

1. W. H., geboren te (...) (China) op (...), verklarend te verblijven te (...), aangehouden in de gevangenis te Sint-Gillis, thans onder elektronisch toezicht,

beklaagde,

die verschijnt, bijgestaan door meester J. L., advocaat te Brussel,

2. Y. Z., geboren te (...) (China) op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in België,

Beklaagde,

vertegenwoordigd door meester Louis Jadin, advocaat te Brussel,

3. B. C. K., geboren te (...) (China) op (...), wonende te (...),

beklaagde, die verschijnt,

bijgestaan door meester V. N. M.,

advocaat te Brussel,

4. Z. J., geboren te (...) (China) op (...), wonende te (...),

beklaagde,

die verschijnt, bijgestaan door meester Wouter Smet, advocaat te Brussel,

5. ...

6. ...

7. Z. H. die verklaart geboren te zijn te (...) (China) op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in België,

beklaagde, die verschijnt

bijgestaan door meester R. B.,

advocaat te Brussel,

8. ...

1. Ten laste gelegde feiten

Beklaagd van,

In het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Luik, Namen, Henegouwen,

en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT.Sv., in Frankrijk en Italië, meermaals, tussen 1 januari 2007 en 27 januari 2017,

terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijf jaar of meer,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften,, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben.

A. Bij inbreuk op artikel 433quinquies van het Strafwetboek, gepoogd te hebben het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in artikel 433septies van het Strafwetboek dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige of door misbruikte maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, en met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in artikel 433octies van het strafwetboek dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

meer bepaald:

1. de eerste (W. H.) en de vijfde (...) beklaagde,

op 29 mei 2016,

gepoogd te hebben om twee, niet nader geïdentificeerde, minderjarige meisjes te werven, te vervoeren, over te brengen, te huisvesten of controle erover te nemen of over te dragen,

met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, (communicatienummer ...)

2. de eerste (W. H.) en derde (B. C. K.) beklaagde, op 13 oktober 2016,

gepoogd te hebben om, niet nader geïdentificeerde, Chinese minderjarige meisjes te verwerven en te vervoeren, over te brengen, te huisvesten of controle erover te nemen of over te dragen,

met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, (processen-verbaal 038829/16, 042920/16 & 001641/17).

B. Bij inbreuk op artikel 77bis van de Vreemdelingenwet, zich schuldig gemaakt te hebben aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheden zoals bepaald in artikel 77quater van de Vreemdelingenwet, dat: het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

en van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

en met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in artikel 77quinquies van de Vreemdelingenwet, dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

meer bepaald, een onbepaalde hoeveelheid personen, voornamelijk van Chinese en Tibetaanse nationaliteit, die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, te hebben opgehaald, vervoerd of te hebben voorzien van valse of vervalste geschriften, namelijk Europese identiteitskaarten, arbeidscontracten, documenten met betrekking tot sociale zekerheid of belastingen, werk of een verblijfplaats, met het oogmerk om hen een verblijfstitel of mogelijkheid tot verblijf of werk, zonder over de nodige arbeidsvergunning te beschikken, in het Rijk te verschaffen.

1. de eerste beklaagde (W. H.),

meermaals tussen 1 januari 2007 en 24 oktober 2016, terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijfjaar of meer,

a. tussen 1 januari 2007 en 27 oktober 2016,

tegen betaling van een totale geldsom van 11.000 euro, een verblijfplaats, werk, valse of vervalste documenten en een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart te hebben bezorgd, aan H. Y., (BR.55.FI.52569116)

b. tussen 30 november 2009 en 12 maart 2010,

tegen betaling van een totale geldsom van 1.600 euro een arbeidscontract, getuigschrift van onderwijs en twee aanbevelingsbrieven te hebben bezorgd aan de genaamde F. H. en, tegen betaling van 2.100 euro, haar als slachtoffer van mensenhandel bij de vzw PAYOKE te hebben geïntroduceerd, (BR.37.FI.1316/10)

- c. op een niet nader bepaalde datum tussen 1 januari 2015 en 2 februari 2016, tegen betaling van 21.000 euro een valse Roemeense identiteitskaart te hebben bezorgd aan de genaamde W. Y.,
(BR.21.LL.012132/2016)
 - d. tussen 1 juli 2015 en 31 maart 2016, voor meerdere onbekend gebleven personen een onbepaald aantal vliegtuigreservaties en - tickets te hebben geregeld, (proces-verbaal 050236/16)
2. de eerste (W. H.) en de derde (B. C. K.) beklaagde,
op niet nader bepaalde data tussen 12 augustus 2013 en 22 december 2015, een valse of vervalste Spaanse identiteitskaart en een verblijfplaats te (...), te hebben bezorgd aan de genaamde C. J., (BR.55.LL130772115)
 3. de derde beklaagde (B. C. K.), op 21 december 2015,
Chinese identiteitsdocumenten te hebben geregeld of voorzien aan de genaamde Y. Y. H., Y. M. en een derde niet nader geïdentificeerde persoon, (BR.55.LL130772/15)
 4. de eerste (W. H.) en de vijfde (...) beklaagde,
op 3 mei 2016, aan de genaamde L.,
 5. de eerste (W. H.) en de tweede (Y. Z.) beklaagde,
meermaals tussen 29 juni en 14 juli 2016,
een onbepaalde hoeveelheid personen, minstens de personen genaamd D. J., Z. L., C. Q. L. en Z. Y. hebben tewerkgesteld in het massagesalon de bvba O., (proces-verbaal 31560/16)
 6. de eerste (W. H.) en de vijfde (...),
op 12 augustus 2016,
een valse of vervalste identiteitskaart te hebben afgeleverd aan de genaamde C., (proces-verbaal 34098/16)
 7. de eerste (W. H.), de derde (B. C. K.) en de vijfde (...) beklaagde, op een niet nader bepaalde datum tussen 13 en 17 augustus 2016,
een valse of vervalste identiteitskaart of paspoort te hebben nagemaakt, voorzien, geregeld of afgeleverd aan een niet nader geïdentificeerde persoon, (proces-verbaal 34378/16)

8. de eerste (W. H.), de derde (B. C. K.) en de vierde (Z. J.) beklaagde, tussen 4 september en 17 november 2016,

een onbepaalde hoeveelheid personen, voornamelijk van Chinese en Tibetaanse nationaliteit, te hebben opgehaald, vervoerd of valse, vervalste identiteitsdocumenten, werk of een verblijfplaats te hebben bezorgd, (processen-verbaal 38829/16,42920/16 & 01641/17)

9. de eerste (W. H.), de tweede (Y. Z.) en de zevende (Z. H.) beklaagde, tussen 6 en 12 oktober 2016,

tegen betaling van een totale geldsom van 5.000 euro, vervoer, een verblijfplaats

en werk te hebben geregeld,

aan de genaamde L. B.,

(processen-verbaal 45878/16, 45876/16 & 45877/16)

10. de eerste (W. H.) en de zevende (Z. H.) beklaagde,

meermaals tussen 1 en 30 november 2016,

een onbepaald aantal personen, minstens vijf personen te hebben opgehaald, vervoerd of valse, vervalste identiteitsdocumenten, werk of een verblijfplaats te hebben bezorgd, meer bepaald,

- a. aan de genaamde G. S.,
- b. aan de genaamde Q.,
- c. aan drie andere niet nader geïdentificeerde personen, (proces-verbaal 1451/17).

C. Met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden te hebben afgeperst,

met de verzwarende omstandigheid dat de afpersing gepleegd werd door twee of meer personen,

meer bepaald,

1. de eerste (W. H.) en de derde (B. C. K.) beklaagde,

tussen 6 oktober 2015 en 31 december 2015,

een totale geldsom van 10.000 euro, ten nadele van Y. W.,

(BR.55.F 1.41205/16)

2. de eerste beklaagde (W. H.),

op 27 oktober 2016,

samen met vier niet geïdentificeerde personen, een totale geldsom van 2.000 euro, ten nadele van H. Y., (BR.55.F 1.52569/16).

D. De eerste (W. H.), de vijfde (...) en de zesde (...) beklaagde,

op 4 september 2016,

gepoogd te hebben om met behulp van bedreiging 12.000 euro af te persen, met de verzwarende omstandigheid dat de afpersing gepleegd werd door twee of meer personen, ten nadele van J. M., (BR.37.FI.4I535/16 & proces-verbaal 1856/17).

E. De eerste beklaagde (W. H.),

van 1 januari 2007 tot 26 januari 2017,

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van listige kunstgrepen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, meer bepaald, leidend persoon te zijn geweest van een internationaal georganiseerde criminele organisatie, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel, mensensmokkel, valsheid in geschriften, en afpersing, met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, C, D, J en K.

F. De eerste beklaagde (W. H.), tussen 6 maart 2016 en 27 januari 2017 ,

rechtstreeks of door tussenpersonen een voorstel tot omkoping te hebben gedaan aan een persoon, die door gebruik te maken van valse hoedanigheden doet geloven een openbaar ambt uit te oefenen of te zullen uitoefenen, van een aanbod of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om een misdaad of een wanbedrijf naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt te laten plegen, met de verzwarende omstandigheid dat het voorstel aangenomen werd door de persoon aan wie het voorstel werd gedaan,

meer bepaald, een voorstel te hebben gedaan aan twee personen, die werkzaam zijn of doen geloven werkzaam te zijn bij de gemeente, om een vervalst paspoort aan te maken voor een derde tegen een financiële vergoeding van 1.800 euro, dat aanvaard werd door deze betrokken personen, (proces-verbaal 1913/17).

G. De derde (B. C. K.) en de vierde (Z. J.) beklaagde,

op 25 januari 2017,

bij inbreuk op de artikelen 2bis §1 van de Drugswet van 24 februari 1921 en de artikelen 2,3§1,40bis en 45 van het KB van 22 januari 1998,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 3, psychotrope stoffen in bezit te hebben gehad,

meer bepaald, vijf pillen met een totale hoeveelheid van 1,33 gram methamphetamine, (proces-verbaal 20665/17 & BR.60.FI.0086117).

H. De derde (B. C. K.) en de vierde (Z. J.) beklaagde,

op 25 januari 2017,

bij inbreuk op artikel 2bis, § 1 van de Drugswet en de artikelen 1-15°, 19° en 36°, 11, 26bis en 28 van het Koninklijk Besluit van 31 december 1930,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 11, verdovende middelen in bezit te hebben gehad,

meer bepaald,

1. een totale hoeveelheid 0,958 gram cocaïne,
2. een totale hoeveelheid 1,735 gram heroïne,
3. een totale hoeveelheid 96 gram marihuana,

(proces-verbaal 20665/17 & BR.60.FI.0086/17).

I. Terwijl zij wisten dat hun deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft,

meer bepaald, beslissingen te hebben genomen zoals onder meer het zoeken naar en het maken van afspraken met 'klanten', het regelen van verblijfsdocumenten bij de Chinese ambassade in België en verblijfplaats of werk zoeken voor 'klanten', in het kader van een internationaal georganiseerde criminele organisatie, 'met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel, mensensmokkel, valsheid in geschriften, en afpersing, met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, C, D, J en K.

1 de derde beklaagde (B. C. K.),

van 6 oktober 2015 tot 26 januari 2017,

2.....,

3.de zevende beklaagde (Z. H.),

van 11 augustus 2016 tot 26 januari 2017,

J. Met bedrieglijk opzet zichzelf of een derde de valse identiteit zoals vermeld op het valse stuk te verschaffen, valsheid te hebben gepleegd in openbare geschriften door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen of door toevoeging of vervalsing van verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen,

en met hetzelfde bedrieglijke opzet van die valse stukken gebruik te hebben gemaakt,

meer bepaald, een onbepaalde hoeveelheid Litouwse, Portugese en Roemeense identiteitskaarten te hebben nagemaakt of vervalst of doen vervalsen of namaken,

I. de eerste beklaagde (W. H.),

meermaals tussen 1 januari 2009 en 25 januari 2017,

a. tussen 1 januari 2009 en 31 december 2015, terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijfjaar of meer,

valse of vervalste documenten ter beschikking te hebben gesteld aan H. Y., waaronder een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart,

(proces-verbaal 052842/2016 & BR.55.FI.052569/2016)

b. op 14 april 2016,

een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart,

(processen-verbaal 31561/16 & 32349/16)

c. op 24 oktober 2016,

een valse of vervalste identiteitskaart ter beschikking te hebben gesteld aan de genaamde A. W.,

(proces-verbaal 46408/16)

d. op 24 januari 2017,

een valse Roemeense identiteitskaart op naam van Y. Z., een valse Litouwse identiteitskaart op naam van A. V. M., een valse Litouwse identiteitskaart op naam van B. A. en een Singaporees rijbewijs op naam van L. R.,

(processen-verbaal 3494/17, 3517/17 & 5330/17)

2. de tweede beklaagde (Y. Z.),

a. op 11 juni 2015,

gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart om zich te domiciliëren op het adres te (...),

(BR.21.LL12784/16)

b. op 20 mei 2016,

gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Roemeense identiteitskaarten om de bvba O. op te richten,

(BR.21.LL12784/16)

3. de derde beklaagde (B. C. K.),

op 12 november en 21 december 2015,

gebruik te hebben gemaakt van een vals Litouws paspoort om zichzelf of een niet nader geïdentificeerde derde te domiciliëren op het adres te (...) en een Belgische verblijfstitel te verkrijgen,

(BR.21.LL.130799/20 15)

4. de vierde beklaagde (Z. J.),

op 17 november 2014,

bij samenhang te Calais (Frankrijk),

bij een politiecontrole gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Litouwse identiteitskaart op naam van X. L.,

5. de derde (B. C. K.) en de vierde (Z. J.) beklaagde,

op 25 januari 2017,

een vervalst Litouwse identiteitskaart op naam van J. F. C.,

(processen-verbaal 023530/2017.)

6....

7....

8.....

K. Bij inbreuk op artikel 505, lid 1,4° van het Strafwetboek, zaken bedoeld in artikel 42, 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, of de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42,3° van het Strafwetboek bedoelde zaken te hebben verheeld of verhuld, ofschoon hij de oorsprong ervan kende of moest kennen,

te weten,

1. de eerste beklaagde (W. H.),
meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017,
voor een totaalbedrag van 106.957,58 euro,

2. de tweede beklaagde (Y. Z.),
meermaals tussen 5 mei 2015 en 5 augustus 2016,
voor een totaalbedrag van 30.964,00 euro,

3. de derde beklaagde (B. C. K.),
meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017,
voor een totaalbedrag van 10.123,67 euro,

4. de vierde beklaagde (Z. J.),
meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017,
voor een totaalbedrag van 57.392,10 euro,

5.....

6.....

L. Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde

wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft;

meer bepaald, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of uitvoering van de activiteiten, zoals onder meer het zoeken van 'klanten', verblijfplaats of werk verschaffen aan 'klanten' of haar vennootschap aan te wenden om gelden afkomstig uit de misdrijven wit te wassen, van een internationaal georganiseerde criminele organisatie, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel, mensensmokkel, valsheid in geschriften, en afpersing, met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, C, D, J en K;

1. de tweede beklaagde (Y. Z.),

van 4 mei 2015 tot 26 januari 2017,

2. de vierde beklaagde (Z. J.),

van 16 november 2014 tot 26 januari 2017,

3...

M. Bij inbreuk op artikel 75 van de Vreemdelingenwet, als vreemdeling onwettig in België verbleven te hebben,

meer bepaald door valse of vervalste documenten te hebben gebruikt, die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf, namelijk,

1. de tweede beklaagde (Y. Z.),

van 11 juni 2015 tot 31 januari 2017,

2....

3....

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 22 januari 2018 door het openbaar ministerie,
- 9 februari 2018 door beklaagde W. H.,
- 9 februari 2018 door beklaagde Y. Z.,
- 12 februari 2018 door de burgerlijke partij Pag-Asa vzw

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 12 januari 2018 door de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel, 465tB kamer, waarbij beslist werd:

Op strafrechtelijk gebied:

Verbetert de dagvaarding als volgt:

In de tenlastelegging K dient de aanvang van de tenlastelegging, "Bij inbreuk op artikel 505. lid 1, 4° van het Strafwetboek", te worden verbeterd als volgt: " bij inbreuk op artikel 505, lid 1.3° en 4° van het Strafwetboek",

Heromschrijft de verzwarende omstandigheid bij de feiten van de tenlasteleggingen onder B inzake de deelneming aan de criminele organisatie in de zin van artikel 77quinquies van de Vreemdelingenwet naar de verzwarende omstandigheid zoals opgenomen in artikel 77quater. eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet, en dus als volgt:

"het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,"

Heromschrijft de tenlastelegging C.2 als volgt:

"door middel van geweld of bedreiging, een zaak die hem niet toebehoort, bedrieglijk te hebben weggenomen,

met de verzwarende omstandigheden dat de diefstal werd gepleegd door twee of meer personen en dat de er bij de diefstal wapens werden gebruikt of getoond,

meer bepaald, op 27 oktober 2016, samen met vier niet geïdentificeerde personen, een totale geldsom van 2.000 euro, ten nadele van H. Y."

Heromschrijft de tenlastelegging E als volgt:

"De eerste beklaagde (W. H.),

tussen 1 januari 2017 en 26 januari 2017,

aanstoker te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar, of een langere termijn, er als hoofd van die bende deel van uitgemaakt te hebben of daarin enig bevel te hebben gevoerd. "

Heromschrijft de tenlastelegging G als volgt:

"De derde (B. C. K.) en de vierde (Z. J.) beklaagde,

Op 25 januari 2017,

Bij inbreuk op de artikels 2bis, §1 van de Drugswet en de artikelen 2, 12°, 14°, 18°, 3, 6 §1/50, 61 en bijlagen I tot V van het koninklijk besluit van 6 september 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen en vóór 26 september 2017 artikel 2bis, §1 van de Drugswet en artikels 2, 3§1, 40bis en 45 van het Koninklijk Besluit van 22 januari 1998,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voormelde artikelen, psychotrope middelen in bezit te hebben gehad, meer bepaald vijf pillen met een- totale hoeveelheid van 1,33 gram methamphetamine,"

Heromschrijft de tenlasteleggingen H.1-3 als volgt:

"De derde (B. C. K.) en de vierde (Z. J.) beklaagde,

Op 25 januari 2017,

Bij inbreuk op de artikels 2bis, § 1 van de Drugswet en de artikelen 2, 12°, 14°, 18°, 3, 6 §1, 50, 61 en bijlagen I tot V van het koninklijk besluit van 6 september 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen en vóór 26 september 2017 artikel 2bis, §1 van de Drugswet en artikels 1-15", 19° en 36°, 11, 26bis en 28 van het Koninklijk Besluit van 31 december 1930,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voormelde artikelen, verdovende middelen in bezit te hebben gehad, meer bepaald 1. een totale hoeveelheid van 1,958 gram cocaïne, 2. een totale hoeveelheid van 1,735 gram heroïne, 3. een totale hoeveelheid van 96 gram marihuana."

Heromschrijft de tenlastelegging 1.3 als volgt:

"De zevende beklaagde (Z. H.),

tussen 11 augustus 2016 tot 26 januari 2017,

deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om, de personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn. "

Wat betreft eerste beklagde W. H.

Spreekt eerste beklagde W. H. VRIJ voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1.d, B.2, B.4, B.5, B.7, B.8, B.9 en J.1.b-d.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B.1.a-c, zoals heromschreven, B.6, zoals heromschreven, B.10.a-c, zoals heromschreven, C1, C.2, zoals heromschreven, D, E, zoals heromschreven, F, J.1.a en K.1, zoals verbeterd, bewezen in hoofde van W. H..

De bewezen verklaarde feiten zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet.

Veroordeelt eerste beklagde W. H. uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen B.1.a-c, zoals heromschreven, B.6, zoals heromschreven, B.10.a-c, zoals heromschreven, C.1 C2, zoals heromschreven, D, E, zoals heromschreven, F, J.1.a en K.1, zoals verbeterd, vermengd tot :

- een gevangenisstraf van VIER JAAR
- een geldboete van NEGENDUIZEND EUR.

Zegt dat de geldboete van NEGENDUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 54.000 euro en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van 2es maanden.

Veroordeelt W. H. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van VIJFJAAR.

Verklaart verbeurd in hoofde van beklagde W. H., bij toepassing van artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek, de GPS TOM TOM (overtuigingsstuk 1754655), een laptop ACER, een GPS TOM TOM, een SD kaart en 2 usb sticks (overtuigingsstuk 1753448).

Spreekt ten laste van de beklagde W. H. de bijzondere verbeurdverklaring uit overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek en op grond van artikel 505, zesde lid van het Strafwetboek van het bedrag van 75.585,07 euro, zijnde het vermogensrechtelijk voordeel rechtstreeks voortkomende uit de tenlasteleggingen en die niet meer in het vermogen van beklagde kon worden teruggevonden.

Beveelt dat de verbeurd verklaarde vermogensvoordelen aan de burgerlijke partij H. Y. worden toegewezen, ten belope van zijn schade.

Veroordeelt eerste beklagde W. H. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 euro, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 200,00 euro als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 euro,
- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,

- 36/100 van de gerechtskosten, zijnde 7.667,34 euro.

Wat betreft tweede beklagde Y. Z.

Spreekt tweede beklagde Y. Z. VRIJ voor de feiten van de tenlasteleggingen B.5, B.9 en L.1.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen J.2.a-b, K.2, zoals verbeterd en M.1 bewezen in hoofde van Y. Z..

Veroordeelt tweede beklagde Y. Z. uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen J.2.a-b en K.2, zoals verbeterd, vermengd tot:

- een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN
- een geldboete van HONDERD EUR.

Zegt dat de geldboete van HONDERD EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 600 euro en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van een maand.

Veroordeelt tweede beklagde Y. Z. uit hoofde van de feiten van de tenlastelegging M.1 tot een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Spreekt ten laste van tweede beklagde Y. Z. de bijzondere verbeurdverklaring uit overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek en op grond van artikel 505, zesde lid van het Strafwetboek van het bedrag van 28.964,00 euro, zijnde het vermogensrechtelijk voordeel rechtstreeks voortkomende uit de tenlasteleggingen en die niet meer in het vermogen van beklagde kon worden teruggevonden.

Veroordeelt tweede beklagde Y. Z. tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 euro verhoogd met de wettelijke opdecimen tot tweemaal 200,00 euro als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 euro,
- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- 6/100 van de gerechtskosten, zijnde 1.277,89 euro.

Wat betreft derde beklagde B. C. K.,

Spreekt derde beklagde B. C. K., VRIJ voor de feiten van de tenlasteleggingen A.2, B.2, B.3, B.7, B.8.1.1, J.5 en K.3.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen Cl, G, zoals heromschreven, H.1-3, zoals heromschreven en J.3 bewezen in hoofde van B. C. K.,

De feiten van de bewezen verklaarde telastleggingen Cl en J.3 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet.

Veroordeelt derde beklaagde B. C. K., uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen Cl en J.3 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van NEGEN MAANDEN.

De feiten van de bewezen verklaarde telastleggingen G en H.1 - 3. zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet.

Veroordeelt derde beklaagde B. C. K., uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen G, zoals heromschreven en H.1-3, zoals heromschreven, vermengd tot een werkstraf van HONDERD (100) UREN.

Veroordeelt hem in geval de werkstraf in zijn totaliteit of gedeeltelijk niet uitgevoerd wordt binnen de wettelijke termijn tot een gevangenisstraf van drie maanden.

Verklaart verbeurd in hoofde van derde beklaagde B. C. K., bij toepassing van artikelen 42,1° en 43 van het Strafwetboek, een bruine zak met 96 gram (met verpakking) marihuana, 3 capsules bruin poeder zijnde heroïne (1,398 gram totaal), wit poeder zijnde cocaïne (0,212 gram), bruin poeder zijnde heroïne (0,337 gram), 5 blauwe pillen zijnde methamphetamine (1,330 gram totaal) en wit poeder zijnde cocaïne (0,746 gram), alles neergelegd onder het overtuigingsstuk met nummer 1752444.

Veroordeelt derde beklaagde B. C. K., tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 euro, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot tweemaal 200,00 euro als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 euro,
- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- 9/100 van de gerechtskosten, zijnde 1.916,84 euro.

Wat betreft vierde beklaagde Z. J., roepnaam A. X.

Spreekt vierde beklaagde Z. J., roepnaam A. X., VRIJ voor de feiten van de tenlasteleggingen B.8, G, H.1, H.2, H.3, J.5, K.4 en L.2.

Legt de gerechtskosten voor wat betreft vierde beklaagde Z. J. ten laste van de Belgische Staat.

Wat betreft zevende beklaagde Z. H.

Spreekt zevende beklaagde Z. H., VRIJ voor de feiten van de tenlastelegging B.9.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B.10.a-c, zoals heromschreven en met uitzondering van de verzwarende omstandigheid inzake de gewoonte die in hoofde van deze beklaagde niet bewezen is en 1.3 bewezen in hoofde van Z. H..

De feiten van de bewezen telastleggingen B.10 a-c en 1.3 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet.

Veroordeelt zevende beklaagde Z. H., uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen B.10.a-c, zoals heromschreven en met uitzondering van de verzwarende omstandigheid inzake de gewoonte die in hoofde van deze beklaagde niet bewezen is en 1.3 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van ACHTTIEN MAANDEN
- en een geldboete van VIJFDUIZEND EUR.

Zegt dat de geldboete van VIJFDUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 30.000 euro en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Stelt de tenuitvoerlegging van huidig vonnis uit, gedurende een termijn van VIJF jaar, wat betreft de helft van de hoofdgevangenisstraf van ACHTTIEN maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Stelt de tenuitvoerlegging van huidig vonnis uit gedurende een termijn van DRIE jaar voor wat de helft van de geldboete van VIJFDUIZEND EUR betreft alsook de ermee overeenstemmende vervangende gevangenisstraf, en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt Z. H., tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van VIJF JAAR.

Verklaart verbeurd in hoofde van zevende beklaagde Z. H., bij toepassing van artikelen 42,1° en 43 van het Strafwetboek, een GSM (overtuigingsstuk 1753699).

Veroordeelt beklaagde Z. H. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 euro, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 200,00 euro als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 euro,
- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- 18/100 van de gerechtskosten, zijnde 3.833,67 euro.

Op Burgerlijk gebied:

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van de beklaagde Y. Z. ten aanzien van de Belgische Staat.

Betreffende de vordering van vzw PAG-ASA

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij PAG-ASA vzw ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt beklaagden W. H.,... en Z. H. in solidum tot betaling van een bedrag van 500 euro aan vzw PAG-ASA, te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale betaling.

Veroordeelt beklaagden W. H. Hongbo,... en Z. H. hoofdelijk tot de kosten van het geding, waaronder de rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van vzw PAG-ASA begroot op 480 euro.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Betreffende de vordering van H. Y.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij H. Y. ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt beklaagde W. H. tot betaling van een bedrag van 13.000 euro in hoofdsom aan H. Y. ten titel van materiële schadevergoeding, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet op een bedrag van 11.000 euro vanaf een gemiddelde datum van 30 juni 2012 en op een bedrag van 2.000 euro vanaf 27 oktober 2016, dit alles te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale betaling.

Veroordeelt beklaagde W. H. tot betaling van een bedrag van 500 euro aan H. Y. ten titel van morele schadevergoeding, te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale betaling.

Veroordeelt beklaagde W. H. tot de kosten van het geding, waaronder de rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van H. Y. begroot op 1.320 euro.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Houdt de burgerlijke belangen, voor wat betreft de eis van gebeurlijke andere schadelijders, ambtshalve aan.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 23 april 2018, 7 mei 2018 en 28 mei 2018.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het verslag van kamervoorzitter J. S.,
- het openbaar ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,

- de burgerlijke partijen vertegenwoordigd door hun raadsman,
- de beklaagden W. H., B. C. K., Z. J. en Z. H. bijgestaan door hun raadsman,
- de beklaagde Y. Z. vertegenwoordigd door haar raadsman.

Gezien de conclusies en stukken van partijen.

4. Beoordeling

4.1. De hogere beroepen zijn regelmatig naar de vorm en tijdig ingesteld en, gelet op de tijdig ter griffie neergelegde grievenformulieren, niet vervallen.

Op strafrechtelijk gebied:

4.2 Beklaagde W. H..

4.2.1. Het verhoor dat op 11 januari 2016 door de Federale Gerechtelijke Politie Arrondissement Brussel van de beklaagde W. H. afgenomen werd met de bijstand van een beëdigde tolk waarvan de identiteit enkel bij de betrokken politiedienst gekend is en die verder aangeduid wordt als 'tolk Mandarijn/Chinees

- Nederlands gekend bij de gerechtelijke instanties onder het tolkennummer 31314' (karton II, kaft 6.B, stuk 14, proces-verbaal 001152/2016) wordt - ter volledige vrijwaring van de rechten van verdediging en tenzij in het voordeel van de beklaagde W. H.- als bewijselement uit de debatten geweerd, nu de gegevens van het dossier niet toelaten uit te sluiten dat de persoon die bij dit verhoor als beëdigde tolk opgetreden is, eerder als getuige werd gehoord.

Het verhoor dat op 10 oktober 2016 door de Federale Gerechtelijke Politie Arrondissement Brussel afgenomen werd van een anonieme getuige buiten de voorwaarden van de artikelen 86bis tot 86quinquies van het Wetboek van strafvordering (karton II, kaft 6.H, stuk 2, proces-verbaal 041411/2016) moet nietig verklaard worden en als bewijselement geweerd worden.

Dit is echter geen reden om andere verhoren, die wel op regelmatige wijze werden afgenomen, laat staan het hele strafdossier uit de debatten te weren.

De anonieme personen die zich op 19 oktober 2016 bij de Federale Gerechtelijke Politie Arrondissement Brussel hebben aangeboden (karton II, kaft 6.H, stuk 3, proces-verbaal 043231/2016) zijn niet gehoord en de in dit proces-verbaal opgenomen informatie geldt enkel ten titel van inlichting.

Het staat aan de rechter om de bewijswaarde van de regelmatig afgenomen getuigenverklaringen te beoordelen.

Het hof stelt geen schending van het EVRM en/of van het recht van verdediging vast.

4.2.2. Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat de personen die instaan voor de overschrijving of de vertaling van afgeluisterde en opgenomen telefoongesprekken gevoerd in een andere taal, voorafgaandelijk de eed afleggen.

De rechten van verdediging van de beklaagden en van, met name, de beklaagde W. H. vergen geenszins dat zij de identiteit kennen van deze personen.

De rechten van verdediging van de beklaagden en van, met name, de beklaagde W. H. zijn te dezen volledig gevrijwaard door het voorhanden zijn van de opnamen van de communicaties of telecommunicaties en het recht om (te vragen om) deze opnamen te raadplegen, waardoor het de beklaagden en hun raadslieden mogelijk is vast te stellen welke geselecteerde gesprekken in welke taal werden gevoerd en na te gaan of en, in voorkomend geval, in concreto te weerleggen dat een passende selectie, overschrijving en/of vertaling van de van belang geachte communicaties of telecommunicaties is gemaakt.

Een onregelmatigheid bij het verkrijgen van een bewijselement heeft in de regel slechts tot gevolg dat de rechter, bij het vormen van zijn overtuiging, dat gegeven rechtstreeks noch onrechtstreeks in aanmerking mag nemen:

- hetzij wanneer de naleving van bepaalde vormvoorwaarden voorgeschreven is op straffe van nietigheid,
- hetzij wanneer de begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs aangetast heeft,
- hetzij wanneer het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces.

De omstandigheid dat opgenomen en door de aangewezen officier van gerechtelijke politie en door de onderzoeksrechter voor het onderzoek van belang geachte communicaties of telecommunicaties in de zin van artikel 90sexies van het Wetboek van Strafvordering niet zouden zijn overgeschreven in de oorspronkelijke taal, maar onmiddellijk zouden zijn vertaald en uitgeschreven in de Nederlandse taal, is te dezen geen reden om de resultaten opgeleverd door de bewakingsmaatregel bedoeld in artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering niet in aanmerking te nemen, nu het bepaalde in artikel 90sexies van het Wetboek van Strafvordering niet op straffe van nietigheid voorgeschreven is, nu deze eventuele onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs niet heeft aangetast en nu het gebruik van de bedoelde resultaten als bewijs te dezen niet in strijd is met het recht op een eerlijk proces.

De rechten van verdediging van de beklaagden en van, met name, de beklaagde W. H. zijn zoals gezegd te dezen volledig gevrijwaard door het voorhanden zijn van de opnamen van de communicaties of telecommunicaties, waardoor het de beklaagden en hun raadslieden mogelijk is na te gaan of en, in voorkomend geval, in concreto te weerleggen dat de uitgeschreven vertaling van een van belang geachte communicatie of telecommunicatie de inhoud ervan correct weergeeft.

De beklaagden kunnen inzage nemen van het volledige strafdossier en zij kunnen tevens met toepassing van artikel 90septies van het Wetboek van Strafvordering vragen om het geheel of gedeelten van de ter griffie neergelegde opnamen te raadplegen en bijkomend te laten overschrijven.

Er is geen grond om de bij het dossier gevoegde vertalingen van opgenomen gesprekken te weren.

Het hof stelt geen schending van het EVRM en/of van het recht van verdediging vast.

4.2.3. Het gegeven dat een aantal telefoongesprekken met het oproepnummer (...) dat aanvankelijk werd toegeschreven aan de beklaagde W. H., klaarblijkelijk niet door hem werd gevoerd, maar door een vrouw, zoals overigens ook uitdrukkelijk blijkt, niet alleen uit de door de politie opgestelde samenvatting van en de aanduidingen bij de transcriptie van die gesprekken, maar ook uit de weergave door de politie van de onderzoekselementen van de bedoelde af luistermaatregel (karton IV, kaft 13, stuk 24, proces-verbaal nr. 022309/2016, p. 11/32: "Het oproepnummer (...) wordt gebruikt door een vrouw, een kennis van W. H.") is geen reden om deze telefoongesprekken, laat staan alle opgenomen telefoongesprekken uit het debat te weren.

Ook het gegeven dat het af luisteren, over de periode van 13 mei 2016 tot de stopzetting van de maatregel op 18 mei 2016, van 240 telefoongesprekken met het oproepnummer 32487603999 dat aanvankelijk werd toegeschreven aan de beklaagde W. H., geen andere relevante gegevens opleverde dan de vaststelling dat het nummer werd gebruikt door een man die Turks en Koerdisch spreekt en geen banden heeft, noch met personen van Chinese afkomst, noch met mensensmokkel of mensenhandel (karton VII, kaft 18, stuk 6, proces-verbaal nr. 021505/2016, p. 1/1), is geen reden om deze telefoongesprekken, laat staan alle opgenomen telefoongesprekken uit het debat te weren.

Het staat aan de rechter om, aan de hand van het geheel van de elementen van het strafdossier, na te gaan of afdoende vaststaat wie welk afgeluisterd en opgenomen telefoongesprek gevoerd heeft en welke de bewijswaarde is van deze opgenomen gesprekken.

Het hof stelt geen schending van het EVRM en/of van het recht van verdediging vast.

4.2.4. Het gegeven dat er iets is misgegaan met de nummering van een aantal bijlagen bij de processen-verbaal houdende de volledig uitgeschreven relevante gesprekken uit de af luistermaatregelen, belet niet dat deze bijlagen telkens wel degelijk het aangekondigde aantal pagina's omvatten en dus volledig zijn en dat zij telkens nauwkeurig alle gegevens vermelden die toelaten de geselecteerde en uitgeschreven relevante gesprekken terug te vinden en te controleren.

Meer bepaald omvat de bijlage bij het proces-verbaal houdende de volledig uitgeschreven relevante gesprekken uit de af luistermaatregel op het oproepnummer (...) (karton IV, kaft 13, stuk 35, proces-verbaal nr. 032823/2017) wel degelijk 138 pagina's, zoals aangekondigd, en vermeldt ze nauwkeurig alle gegevens die toelaten de geselecteerde en uitgeschreven relevante gesprekken terug te vinden en te controleren.

Er is geen enkele aanwijzing dat relevante gesprekken à décharge van de beklaagde W. H. niet zijn geselecteerd en uitgeschreven of dat andere elementen à décharge van de beklaagde W. H. niet voorgelegd worden.

Het hof stelt geen schending van het EVRM en/of van het recht van verdediging vast.

4.2.5. De vaststelling dat een identiteitskaart of een paspoort vals is, vergt niet noodzakelijk de voorlegging ervan aan de autoriteiten van het land dat de identiteitskaart of het paspoort heeft uitgegeven, noch de bevestiging door deze autoriteiten dat het betrokken document vals is.

Er is geen reden om de betrokken stukken te weren.

Er is verder geen reden om te twifelen aan de waarachtigheid van de vermelding door de Politie Brussel Hoofdstad Elsene dat zij een kopie van de Roemeense identiteitskaart nr. RR (...) op naam van Y. Y. Y., geboren op (...), en op 23 juni 2015 gebruikt bij een aanvraag tot inschrijving te Brussel, heeft overgemaakt aan de Roemeense autoriteiten en dat deze op 7 januari 2016 gemeld hebben dat het document volledig vervalst was en dat de identiteit van Y. Y. Y., geboren op (...), niet gekend is in de Roemeense nationale registers (karton II, kافت 6.F, stuk 1, proces-verbaal BR.21.LL008174/2016).

Het staat aan de rechter om, aan de hand van het geheel van de elementen van het strafdossier, na te gaan of afdoende vaststaat dat de betrokken documenten vals zijn.

Er is geen enkele aanwijzing dat elementen à décharge van de beklaagde W. H. niet voorgelegd worden.

Het hof stelt geen schending van het EVRM en/of van het recht van verdediging vast.

4.2.6. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof géén rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de vrijspraak van de beklaagde W. H. door de eerste rechter van de telastleggingen A.1. en A.2.

4.2.7. De omschrijving van de telastleggingen B.1.a, B.1.b, B.1.c, B.5, B.6/B.10.a, B.10.b en B.10.c. lastens de beklaagde W. H. moet worden aangevuld door de invoeging in het eerste lid van de woorden "zulks in strijd met de wetgeving van deze staat" tussen de woorden "verblijft" en "met".

De eerste rechter heeft de telastleggingen B.1.a, B.1.b, B.1.c, B.5, B.6, B.10.a, B.10.b en B.10.c. lastens de beklaagde W. H. voor het overige passend heromschreven.

Ter terechtzitting van 23 april 2018, waarop de behandeling van de zaak door het hof aangevat is, en ter terechtzitting van 28 mei 2018, waarop de raadsman van de betrokkene gepleit heeft en het hof de betrokkene het laatste woord gegeven heeft, is de beklaagde W. H., bijgestaan door zijn raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en heeft deze desbetreffend zijn verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als omschreven in de oorspronkelijke telastleggingen B.1.a, B.1.b, B.1.c, B.5, B.6, B.10.a, B.10.b en B.10.c.

4.2.7.1. De eerste rechter heeft de heromschreven telastlegging B.1.a. lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

De beklaagde W. H. vermeldt in de conclusie die zijn raadsman ter griffie heeft neergelegd op 25 april 2018 (dit is, met instemming van de overige partijen, na het verstrijken van de op de terechtzitting van 10 april 2018 vastgestelde conclusietermijnen) dat de burgerlijke partij H. Y. niet met hem geconfronteerd is geworden, maar hij heeft op geen enkel moment, ook niet in deze conclusie, om dergelijke confrontatie verzocht.

De verklaring van de beklaagde W. H. dat hij sinds 2010 geen contacten meer had met de burgerlijke partij H. Y., wordt tegengesproken door de elementen van het strafdossier en, met name, de afgeluisterde telefoongesprekken.

De beklaagde W. H. hoefde zich niet naar Roemenië te begeven om de burgerlijke partij H. Y. een valse Roemeense identiteitskaart te bezorgen.

4.2.7.2. De telastlegging B.1.b. lastens de beklaagde W. H. in zoverre ze betrekking heeft op het feit dat de betrokkene het slachtoffer, zelfs tegen vergoeding, heeft geïntroduceerd bij de vzw Payoke, is na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken, nu niet blijkt dat de betrokkene daardoor heeft bijgedragen tot het verblijf van het slachtoffer op het Belgisch grondgebied op een wijze die strijdig is met de Belgische wetgeving.

De eerste rechter heeft de heromschreven telastlegging B.1.b. lastens de beklaagde W. H. voor het overige op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

De beklaagde W. H. vermeldt in de conclusie die zijn raadsman ter griffie heeft neergelegd op 25 april 2018 dat het slachtoffer H. F. niet met hem geconfronteerd is geworden, maar hij heeft op geen enkel moment, ook niet in deze conclusie, om dergelijke confrontatie verzocht.

4.2.7.3. De eerste rechter heeft de heromschreven telastlegging B.1.c. lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

De argumenten die de beklaagde W. H. in conclusies aanvoert doen niets af van deze pertinente motieven.

Louter ten overvloede wordt aangestipt:

- dat, zoals boven onder punt 4.2.3. aangegeven, de onderzoekers wel degelijk hebben vastgesteld dat het oproepnummer (...) gebruikt werd, niet door de beklaagde W. H., maar wel door een vrouwelijke kennis van hem en dat er op dit punt, anders dan de verdediging voorhoudt, geen sprake is van enige verwarring;

- dat de verdediging van de beklaagde W. H. in conclusies aanvoert dat een aantal personen niet werden gehoord, maar niet vordert om deze personen te horen.

4.2.7.4. De eerste rechter heeft de heromschreven telastlegging B.6. lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijnen hoofde.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

De elementen van het strafdossier, waaronder de afgeluisterde telefoongesprekken en de observatie, laten geen twijfel bestaan over hetgeen onder de heromschreven telastlegging B.6 aan de beklaagde W. H. wordt aangewreven.

4.2.7.5. De eerste rechter heeft de heromschreven telastleggingen B.10.a, B.10.b. en B.10.c. lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijnen hoofde.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Uit de elementen van het dossier blijkt afdoende dat de beklaagde W. H. zich telkens behoorlijk liet vergoeden voor zijn hulp aan en bijdrage tot het illegale verblijf van de slachtoffers in België en het kan niet betwijfeld worden dat hij daarbij misbruik maakte van de kwetsbare toestand waarin deze personen verkeerden als gevolg van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire financiële toestand en hun sociaal isolement onder meer als gevolg van het ontbreken van kennis van de taal.

4.2.8. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de vrijspraak van de beklaagde W. H. door de eerste rechter van de telastleggingen B.4 en B.7.

4.2.9. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde W. H. vrijgesproken van de telastlegging B.5 in zoverre die betrekking heeft op de personen genaamd D. J., L. C. Q. L. en Z. Y..

Zoals de eerste rechter terecht heeft vastgesteld blijkt uit de elementen van het strafdossier niet met zekerheid dat deze personen illegaal in België verbleven.

De telastleggingen B.5 in zoverre die betrekking heeft op een onbepaalde hoeveelheid personen, minstens de persoon genaamd Z., is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van de beklaagde W. H..

Uit de op 13 juli 2016 afgeluisterde telefoongesprekken en uit de verklaringen van de beklaagde Y. Z. afgelegd op 24 januari 2017 blijkt afdoende dat de beklaagde W. H. in het massagesalon van de bvba O. wel degelijk personen tewerkstelde die illegaal in België verbleven, waaronder de Tibetaanse werkneemster Z..

4.2.10. De telastleggingen B.9 lastens de beklaagde W. H. moet worden heromschreven als volgt:

"B.9 Gepoogd te hebben bij inbreuk op artikel 77bis van de Vreemdelingenwet het misdrijf mensensmokkel te plegen door ertoe bij te dragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks In strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel waarbij het voornemen om het misdrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van het misdrijf uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist,

met de verzwarende omstandigheden zoals bepaald in artikel 77quater van de Vreemdelingenwet, dat:

2° het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

7° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;

Tussen 6 en 12 oktober 2016

Gepoogd te hebben tegen betaling van een totale geldsom van 5.000 euro, vervoer, een verblijfplaats en werk te regelen voor de genaamde L. B.

(processen-verbaal 45876/16, 45877/16 en 45878/16)".

Ter terechtzittingen van 23 april 2018 en van 28 mei 2018 van het hof, is de beklaagde W. H., bijgestaan door zijn raadsman, over deze herkwalficatie ingelicht en deze heeft desbetreffend zijn verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als omschreven in de oorspronkelijke telastlegging B.9.

De heromschreven telastlegging B.9 is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van de beklaagde W. H.,

De motieven van de eerste rechter onder randnummer 46 op p. 35 en p. 36 van het bestreden vonnis worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Zelfs indien vaststaat dat het slachtoffer L. B. tijdens de periode van incriminatie legaal in België verbleef en zelfs indien niet vaststaat dat hij als gevolg van de handelingen van de beklaagde W. H. na 11 oktober 2016 illegaal in België (of in een andere lidstaat van de

Europese Unie) verbleef, blijkt afdoende dat de beklaagde W. H. tijdens de periode van incriminatie handelingen heeft gesteld die een begin van uitvoering van het misdrijf mensensmokkel vormden en dat deze handelingen in voorkomend geval alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de betrokkene onafhankelijk (meer bepaald de arrestatie van Z. H. en L. B. op 11 oktober 2016) hun uitwerking hebben gemist en, met name, niet hebben bijgedragen tot het illegaal verblijf van L. B. in België.

4.2.11. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde W. H. vrijgesproken van de telastleggingen B.1.d, B.2 en B.8.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Wat de telastlegging B.8 betreft, wordt daaraan toegevoegd dat er geen afdoende bewijs is van een (begin van) effectieve uitvoering van handelingen waarover gesprekken gevoerd worden, die feiten van (poging tot) mensensmokkel zouden uitmaken tijdens de periode van incriminatie.

4.2.12. De eerste rechter heeft de telastlegging C1 lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.2.13. De eerste rechter heeft de telastlegging C.2 lastens de beklaagde W. H. passend heromschreven en op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.2.14. De eerste rechter heeft de telastlegging D lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.2.15. De eerste rechter heeft de telastlegging E lastens de beklaagde W. H. passend heromschreven en op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Met de eerste rechter stelt het hof vast dat de structuur en de duurzaamheid in de tijd van de vereniging waarvan de beklaagde W. H. de aanstoker, bendevoerder dan wel bevelvoerder is, niet die waren van een criminele organisatie.

4.2.16. De eerste rechter heeft de telastlegging F lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.2.17. De eerste rechter heeft de telastlegging J.1.a lastens de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in zijn hoofd.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.2.18. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde W. H. vrijgesproken van de telastleggingen J.1.b, J.1.c en J.1.d,

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.2.19. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de vrijspraak van de beklaagde W. H. door de eerste rechter van de telastlegging K.1 met betrekking tot een bedrag van 31.372,51 euro.

4.2.20. De telastleggingen K.1 met betrekking tot het bedrag van 75.585,07 euro lastens de beklaagde W. H. moet worden heromschreven als volgt:

"Bij inbreuk op artikel 505, eerste lid, 3° van het Strafwetboek, de zaken bedoeld in artikel 42, 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017, voor een totaal bedrag van 75.585,07 euro".

Ter terechtzittingen van 23 april 2018 en van 28 mei 2018 van het hof, is de beklaagde W. H., bijgestaan door zijn raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en heeft deze desbetreffend zijn verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als deze omschreven onder de oorspronkelijke telastlegging K.1.

De heromschreven telastlegging K.1, beperkt tot het bedrag van 75.585,07 euro, is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleven in hoofd van de beklaagde W. H..

De motieven van de eerste rechter onder randnummer 120 op p. 59 en onder de randnummers 122 tot 124 op p. 60 en p. 61 van het bestreden vonnis worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Met de eerste rechter stelt het hof vast dat de geldverzendingen voor een bedrag van 66.120 euro en de drie overschrijvingen van 2.033,28 euro op 13 april 2010, 5.033,28 euro op 11 februari 2011 en 1.397,51 euro op 3 juni 2013, handelingen zijn die het derde witwasmisdrijf vormen in de zin van artikel 505, eerste lid, 3° van het Strafwetboek.

Of, in welke omstandigheden en hoelang de bedoelde geldbedragen na de data van verzending of overschrijving verheeld of verhuld gebleven zijn, valt aan de hand van de gegevens van het strafdossier niet na te gaan.

4.2.21. De bewezen gebleven feiten van de heromschreven telastleggingen B.1.a, B.1.b (zoals beperkt), B.1.c, B.5 (zoals beperkt), B.6, B.9, B.10.a, B.10.b en B.10.c, de telastlegging C1, de heromschreven telastlegging C2, de telastlegging D, de heromschreven telastlegging E, de telastleggingen F en J.1.a en de heromschreven telastlegging K.1 (zoals beperkt) zijn de uiting van een zelfde misdadig opzet in hoofde van beklaagde W. H..

De in hoofde van beklaagde W. H. bewezen feiten zijn bijzonder zwaarwichtig en van aard de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde ernstig in het gedrang te brengen.

Het meewerken aan dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een bijzonder laakbare ingesteldheid in hoofde beklaagde W. H..

Een strenge en effectieve bestraffing dringt zich jegens de betrokkene op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

Het opleggen van een straf onder elektronisch toezicht vormt in de gegeven omstandigheden geen adequate bestraffing, nu dergelijke maatregel niet in verhouding staat met de zwaarwichtigheid van de bewezen feiten, onvoldoende ontradend zou werken en de doelstelling van de strafvervolging niet passend zou verwezenlijken.

De heromschreven telastleggingen B.1.a, B.1.b (zoals beperkt), B.1.c, B.5 (zoals beperkt), B.6, B.9, B.10.a, B.10.b en B.10.c, hebben betrekking op 11 slachtoffers.

De hierna opgelegde straf, in al haar onderdelen, is wettelijk en aangepast aan de omstandigheden en de ernst van de bewezen feiten, de ingesteldheid, de persoonlijkheid en het gunstig strafrechtelijk verleden van de beklaagde W. H. en het algemeen maatschappelijk belang.

De doelstellingen van de strafvervolging zouden te dezen niet worden bereikt door het verlenen van de gunst van het uitstel of probatie-uitstel, geheel of gedeeltelijk, van de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

De eerste rechter heeft de beklaagde W. H. terecht en passend veroordeeld tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van vijf jaar.

De som van 75.585,07 euro, voorwerp van de heromschreven telastlegging K.1, zoals beperkt, blijft lastens de beklaagde W. H. verbeurd verklaard met toepassing van de artikelen 42,1^o, 43 en 505, zesde lid van het Strafwetboek.

Ook voor het overige heeft de eerste rechter lastens de beklaagde W. H. op passende wijze toepassing gemaakt van de artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek.

De door de eerste rechter verbeurd verklaarde zaken zijn de eigendom van de beklaagde W. H. en hebben gediend of waren bestemd om de bewezen gebleven feiten te plegen.

Beklaagde W. H. blijft, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht tot betaling van een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdeciemen en aldus gebracht op 200 euro.

De eerste rechter heeft de beklaagde W. H. passend, overeenkomstig artikel 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, verplicht tot de betaling van een bijdrage van 20 euro aan dit Begrotingsfonds.

De eerste rechter heeft aan beklaagde W. H. passend de in het Koninklijk besluit van 28 december 1950 vastgestelde vergoeding opgelegd waarvan het bedrag ingevolge het Koninklijk besluit van 13 november 2012 en na indexatie gebracht wordt op 51,20 euro.

De beklaagde W. H. wordt veroordeeld tot het hierna bepaalde gedeelte van de gerechtskosten.

Het gedeelte van de gerechtskosten waartoe de beklaagde W. H. veroordeeld wordt, is gemaakt ter opsporing en vervolging van de in zijnen hoofde bewezen verklaarde feiten.

4.3. Beklaagde Y. Z.

4.3.1. De omschrijving van de telastlegging B.5 lastens de beklaagde Y. Z. moet worden aangevuld door de invoeging in het eerste lid van de woorden "zulks in strijd met de wetgeving van deze staat" tussen de woorden "verblijft" en "met".

De eerste rechter heeft de telastlegging B.5 lastens de beklaagde Y. Z. voor het overige passend heromschreven.

Ter terechtzitting van 23 april 2018, waarop de behandeling van de zaak door het hof aangevat is, en ter terechtzitting van 28 mei 2018, waarop de raadsman van de betrokkene gepleit heeft, is de beklaagde Y. Z., vertegenwoordigd door haar raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en deze heeft desbetreffend haat-verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als omschreven in de oorspronkelijke telastlegging B.5.

De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde Y. Z. vrijgesproken van de telastlegging B.5 in zoverre die betrekking heeft op de personen genaamd D. J., L., C. Q. L. en Z. Y..

Zoals de eerste rechter terecht heeft vastgesteld blijkt uit de elementen van het stafdossier niet met zekerheid dat deze personen illegaal in België verbleven.

De telastleggingen B.5 in zoverre die betrekking heeft op een onbepaalde hoeveelheid personen, minstens de persoon genaamd Z., is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van de beklaagde Y. Z..

Uit de op 13 juli 2016 afgeluisterde telefoongesprekken en uit de verklaringen van de beklaagde Y. Z. afgelegd op 24 januari 2017 blijkt afdoende dat de beklaagde Y. Z. in het massagesalon van de bvba O. wel degelijk personen tewerkstelde die illegaal in België verbleven, waaronder de Tibetaanse werkneemster Z..

4.3.2. De telastleggingen B.9 lastens de beklaagde Y. Z. moet worden heromschreven als volgt:

"B.9 Gepoogd te hebben bij inbreuk op artikel 77bis van de Vreemdelingenwet het misdrijf mensensmokkel te plegen door ertoe bij te dragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel waarbij het voornemen om het misdrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van het misdrijf uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist,

met de verzwarende omstandigheden zoals bepaald In artikel 77quater van de Vreemdelingenwet, dat:

2° het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

7° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;

Tussen 6 en 12 oktober 2016

Gepoogd te hebben tegen betaling van een totale geldsom van 5.000 euro, vervoer, een verblijfplaats en werk te regelen voor de genaamde L. B.

(processen-verbaal 45876/16, 45877/16 en 45878/16)".

Ter terechtzittingen van 23 april 2018 en van 28 mei 2018 van het hof, is de beklaagde Y. Z., vertegenwoordigd door haar raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en deze heeft desbetreffend haar verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als omschreven in de oorspronkelijke telastlegging B.9.

De heromschreven telastlegging B.9 is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van de beklaagde Y. Z..

De motieven van de eerste rechter onder randnummer 46 op p. 35 en p. 36 van het bestreden vonnis worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Zelfs indien vaststaat dat het slachtoffer L. B. tijdens de periode van incriminatie legaal in België verbleef en zelfs indien niet vaststaat dat hij als gevolg van de handelingen van de beklaagde Y. Z. na 11 oktober 2016 illegaal in België (of in een andere lidstaat van de Europese Unie) verbleef, blijkt afdoende dat de beklaagde Y. Z. tijdens de periode van incriminatie handelingen heeft gesteld die een begin van uitvoering van het misdrijf mensensmokkel vormden en dat deze handelingen in voorkomend geval alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de betrokkene onafhankelijk (meer bepaald de arrestatie van Z. H. en L. B. op 11 oktober 2016) hun uitwerking hebben gemist en, met name, niet hebben bijgedragen tot het illegaal verblijf van L. B. in België.

4.3.3. De eerste rechter heeft de telastlegging J.2.a lastens de beklaagde Y. Z. op oordeelkundige gronden terecht bewezen verklaard in haren hoofde.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.3.4. De telastlegging J.2.b lastens de beklaagde Y. Z. is na het onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleken.

Noch uit het proces-verbaal nr. 011058/2016, noch uit het proces-verbaal nr. BR.21.LL.12784/16, noch uit de oprichtingsakte van 20 mei 2016 zelf, blijkt dat de beklaagde Y. Z. gebruik gemaakt heeft van een vervalste Roemeense identiteitskaart om de bvba O. op te richten.

4.3.5. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de vrijspraak van de beklaagde Y. Z. door de eerste rechter van de telastlegging K.2 met betrekking tot een bedrag van 2.000 euro.

4.3.6. De telastleggingen K.2 met betrekking tot het bedrag van 28.964,00 euro lastens de beklaagde Y. Z. moet worden heromschreven als volgt:

"Bij inbreuk op artikel 505, eerste lid, 3° van het Strafwetboek, de zaken bedoeld in artikel 42, 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten meermaals tussen 5 mei 2015 en 5 augustus 2016, voor een totaal bedrag van 28.964,00 euro".

Ter terechtzittingen van 23 april 2018 en van 28 mei 2018 van het hof, is de beklaagde Y. Z., vertegenwoordigd door haar raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en deze heeft desbetreffend haar verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als deze omschreven onder de oorspronkelijke telastlegging K.2.

De heromschreven telastlegging K.2, beperkt tot het bedrag van 28.964,00 euro, is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleven in hoofde van de beklaagde Y. Z..

De motieven van de eerste rechter onder de randnummers 130 tot 132 op p. 62 en p. 63 van het bestreden vonnis worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Met de eerste rechter stelt het hof vast dat de geldverzendingen voor een bedrag van 28.964,00 euro handelingen zijn die het derde witwasmisdrijf vormen in de zin van artikel 505, eerste lid, 3° van het Strafwetboek.

Of, in welke omstandigheden en hoelang de bedoelde geldbedragen na de data van verzending of overschrijving verheeld of verhuld gebleven zijn, valt aan de hand van de gegevens van het strafdossier niet na te gaan.

4.3.7. De telastlegging L.1 lastens de beklaagde Y. Z. moet worden heromschreven als op dezelfde plaats en in dezelfde periode;

"Deel uitgemaakt te hebben van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn".

Ter terechtzittingen van 23 april 2018 en van 28 mei 2018 van het hof, is de beklaagde Y. Z., vertegenwoordigd door haar raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en deze heeft desbetreffend haar verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als deze omschreven onder de oorspronkelijke telastlegging L.1.

Uit de elementen van het strafdossier en, onder meer, uit hetgeen boven onder de punten 4.3.1, 4.3.2 en 4.3.5 is gezegd, blijkt dat de beklaagde Y. Z., in overleg en in georganiseerd verband samen met onder meer de beklaagde W. H., zich heeft schuldig gemaakt aan feiten van mensensmokkel, poging tot mensensmokkel en witwas.

Met de eerste rechter stelt het hof vast dat de structuur en de duurzaamheid in de tijd van de vereniging waarvan de beklaagde Y. Z. deel uitmaakte, niet die waren van een criminele organisatie.

4.3.8. Gelet op de draagwijdte van de hogere beroepen van de beklaagde Y. Z. en van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de schuldigverklaring van de beklaagde Y. Z. door de eerste rechter aan de telastlegging M.I.

4.3.9. De bewezen gebleven feiten van de heromschreven telastleggingen B.5 (zoals beperkt) en B.9, de telastlegging J.2.a, de heromschreven telastlegging K.2 (zoals beperkt), de

heromschreven telastlegging L.1 en de telastlegging M.1, zijn de uiting van een zelfde misdadig opzet in hoofde van beklaagde Y. Z..

De in hoofde van beklaagde Y. Z. bewezen feiten zijn zwaarwichtig en van aard de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde ernstig in het gedrang te brengen.

Het meewerken aan dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een laakbare ingesteldheid in hoofde beklaagde Y. Z..

Op de vraag van de verdediging van de beklaagde Y. Z. om de uitspraak van de veroordeling op te schorten kan niet ingegaan worden, nu dergelijke maatregel niet in verhouding staat met de zwaarwichtigheid van de bewezen feiten, onvoldoende ontradend zou werken en de doelstelling van de strafvervolging niet passend zou verwezenlijken.

Een strenge en effectieve bestraffing dringt zich jegens de betrokkene op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

De heromschreven telastleggingen B.5 (zoals beperkt) en B.9, hebben betrekking op 2 slachtoffers.

De hierna opgelegde straf, in al haar onderdelen, is wettelijk en aangepast aan de omstandigheden en de ernst van de bewezen feiten, de ingesteldheid, de persoonlijkheid en het smetteloos strafrechtelijk verleden van de beklaagde Y. Z. en het algemeen maatschappelijk belang.

De doelstellingen van de strafvervolging zouden te dezen niet worden bereikt door het verlenen van de gunst van het uitstel of probatie-uitstel, geheel of gedeeltelijk, van de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

De beklaagde Y. Z. wordt met toepassing van artikel 77quater, tweede lid van de Vreemdelingenwet veroordeeld tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van vijf jaar.

De som van 28.964,00 euro, voorwerp van de heromschreven telastlegging K.2, zoals beperkt, blijft lastens de beklaagde Y. Z. verbeurd verklaard met toepassing van de artikelen 42,1°, 43 en 505, zesde lid van het Strafwetboek.

Beklaagde Y. Z. blijft, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht tot betaling van één bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden- en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

De eerste rechter heeft de beklaagde Y. Z. passend, overeenkomstig artikel 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, verplicht tot de betaling van een bijdrage van 20 euro aan dit Begrotingsfonds.

De eerste rechter heeft aan beklaagde Y. Z. passend de in het Koninklijk besluit van 28 december 1950 vastgestelde vergoeding opgelegd waarvan het bedrag ingevolge het Koninklijk besluit van 13 november 2012 en na indexatie gebracht wordt op 51,20 euro.

De beklaagde Y. Z. wordt veroordeeld tot het hierna bepaalde gedeelte van de gerechtskosten. Het gedeelte van de gerechtskosten waartoe beklaagde Y. Z. veroordeeld wordt is gemaakt ter opsporing en vervolging van de in haren hoofde bewezen verklaarde feiten.

4.4. Beklaagde B. C. K.

4.4.1. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over:

- de vrijspraak van de beklaagde B. C. K. door de eerste rechter van de telastleggingen A.2, B.3, B.7 en K.3:
- de schuldigverklaring van de beklaagde B. C. K. door de eerste rechter aan de telastlegging C1, de heromschreven telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3 en de telastlegging J.3.

4.4.2. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde B. C. K. vrijgesproken van de telastleggingen B.2 en B.8.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Wat de telastlegging B.8 betreft, wordt daaraan toegevoegd dat er geen afdoende bewijs is van een (begin van) effectieve uitvoering van handelingen waarover gesprekken gevoerd worden, die feiten van (poging tot) mensensmokkel zouden uitmaken tijdens de periode van incriminatie.

4.4.3. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde B. C. K. vrijgesproken van de telastlegging 1.1.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.4.4. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde B. C. K. vrijgesproken van de telastlegging J.5.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.4.5. De bewezen gebleven feiten van de telastleggingen C1 en J.3 zijn de uiting van een zelfde misdadig opzet in hoofde van de beklaagde B. C. K..

De in hoofde van de beklaagde B. C. K. bewezen feiten van de telastleggingen C1 en J.3 zijn zwaarwichtig en van aard de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde ernstig in het gedrang te brengen.

Het heeft de beklaagde B. C. K. ontbroken aan normbesef en aan respect voor de openbare trouw en voor de fysieke integriteit en de eigendom van anderen.

Een effectieve bestraffing dringt zich jegens de betrokkene op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst

De door de eerste rechter uit hoofde van de telastleggingen C1 en J.3 opgelegde gevangenisstraf is wettelijk en aangepast aan de ernst en aan de omstandigheden van de bewezen feiten, de persoonlijkheid en de ingesteldheid van de beklaagde B. C. K., zijn strafrechtelijk verleden en het algemeen maatschappelijk belang.

De doeleinden van de strafvordering zouden te dezen niet worden bereikt door een uitstel, geheel of ten dele, van de tenuitvoerlegging van de aan beklaagde B. C. K. opgelegde straf.

4.4.6. De bewezen gebleven feiten van de heromschreven telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3 zijn de uiting van een zelfde misdadig opzet in hoofde van de beklaagde B. C. K..

De in hoofde van de beklaagde B. C. K. bewezen feiten van de heromschreven telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3 zijn laakbaar en maatschappelijk onduldbaar en zij wijzen op een gebrek aan normbesef in hoofde van de betrokkene.

De door de eerste rechter uit hoofde van de heromschreven telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3 opgelegde werkstraf is wettelijk en aangepast aan de ernst en aan de omstandigheden van de bewezen feiten, de persoonlijkheid en de ingesteldheid van de beklaagde B. C. K., zijn strafrechtelijk verleden en het algemeen maatschappelijk belang.

De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht beslist aan de beklaagde B. C. K. uit hoofde van de heromschreven telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3 geen geldboete op te leggen.

De eerste rechter heeft lastens de beklaagde B. C. K. op passende wijze toepassing gemaakt van de artikelen 42.1° en 43 van het Strafwetboek,

De door de eerste rechter verbeurd verklaarde zaken zijn de eigendom van de beklaagde B. C. K. en waren het voorwerp van de bewezen gebleven feiten van de heromschreven telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3.

4.4.7. De beklaagde B. C. K. blijft, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht tot betaling van tweemaal een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

De eerste rechter heeft de beklaagde B. C. K. passend, overeenkomstig artikel 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, verplicht tot de betaling van een bijdrage van 20 euro aan dit Begrotingsfonds.

De eerste rechter heeft aan de beklaagde B. C. K. passend de in het Koninklijk besluit van 28 december 1950 vastgestelde vergoeding opgelegd waarvan het bedrag ingevolge het Koninklijk besluit van 13 november 2012 en na indexatie gebracht wordt op 51,20 euro.

De eerste rechter heeft jegens de beklaagde B. C. K. passend uitspraak gedaan omtrent de gerechtskosten.

Het gedeelte van de gerechtskosten waartoe beklaagde B. C. K. veroordeeld wordt is gemaakt ter opsporing en vervolging van de in zijnen hoofde bewezen verklaarde feiten.

4.5. Beklaagde Z. J.

4.5.1. Luidens artikel 7 kan een persoon met hoofd verblijfplaats in het Rijk die zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan een feit dat door de Belgische wet misdaad of wanbedrijf wordt genoemd, in België vervolgd worden indien op het feit straf gesteld is door de wet van het land waar het is gepleegd en indien het misdrijf niet tegen of ten nadele van een vreemdeling is of kan worden gepleegd.

Nu aan deze voorwaarden is voldaan, kan de beklaagde Z. J. ongetwijfeld in België vervolgd worden voor de feiten van gebruik van een valse of vervalste Litouwse identiteitskaart te Calais (Frankrijk) op 17 november 2014.

Anders dan de eerste rechter is het hof van oordeel dat de strafvervolging wegens dit feit samenhangend is met de strafvervolging wegens de overige feiten In onderhavig strafdossier, nu het belang van een goede rechtsbedeling vergt dat zij samen door een en dezelfde rechter zouden behandeld en gevonnist worden.

4.5.2. De telastlegging J.4 is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van de beklaagde Z. J..

Uit de elementen van het strafdossier blijkt afdoende dat de beklaagde Z. J., bij een controle op 17 november 2014 om 15:45 uur, als passagier aan boord van een voertuig Mercedes met Belgische kentekenplaat (...) bestuurd door beklaagde B. C. K., in de haven van Calais voor vertrek met de ferry naar het Verenigd Koninkrijk, wetens een vervalste Litouwse identiteitskaart op naam van X. L. (...) heeft gebruikt, met het bedrieglijk opzet illegaal naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

4.5.3. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de vrijspraak van de beklaagde Z. J. door de eerste rechter van de telastleggingen G, H.1, H.2 en H.3 en de telastlegging K.4.

4.5.4. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde Z. J. vrijgesproken van de telastlegging B.8.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Daaraan wordt toegevoegd dat er geen afdoende bewijs is van een (begin van) effectieve uitvoering van handelingen waarover gesprekken gevoerd worden, die feiten Van (poging tot) mensensmokkel zouden uitmaken tijdens de periode van incriminatie.

4.5.5. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde Z. J. vrijgesproken van de telastlegging J.5.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.5.6. De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden terecht de beklaagde Z. J. vrijgesproken van de telastlegging L2.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

4.5.7. Het in hoofde van de beklaagde Z. J. bewezen gebleven feit van de telastlegging J.4 is zwaarwichtig en van aard de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde in het gedrang te brengen.

Het heeft de beklaagde Z. J. ontbroken aan normbesef en aan respect voor de openbare trouw.

Een effectieve bestraffing dringt zich jegens de betrokkene op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

De hierna uit hoofde van de telastleggingen J.4 opgelegde straf, in al haar onderdelen, is wettelijk en aangepast aan de ernst en aan de omstandigheden van het bewezen feit, de persoonlijkheid en de ingesteldheid van de beklaagde Z. J., haar smetteloos strafrechtelijk verleden en het algemeen maatschappelijk belang.

De doeleinden van de strafvordering zouden te dezen niet worden bereikt door een uitstel, geheel of ten dele, van de tenuitvoerlegging van de aan de beklaagde Z. J. opgelegde straf.

De beklaagde Z. J. wordt, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht tot betaling van een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

De beklaagde Z. J. wordt, overeenkomstig artikel 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, verplicht tot de betaling van een bijdrage van 20 euro aan dit Begrotingsfonds.

Aan de beklaagde Z. J. wordt de in het Koninklijk besluit van 28 december 1950 vastgestelde vergoeding opgelegd waarvan het bedrag ingevolge het Koninklijk besluit van 13 november 2012 en na indexatie gebracht wordt op 51,20 euro.

De beklaagde Z. J. wordt veroordeeld tot het hierna bepaalde gedeelte van de gerechtskosten.

Het gedeelte van de gerechtskosten waartoe beklaagde Z. J. veroordeeld wordt is gemaakt ter opsporing en vervolging van het in haren hoofde bewezen verklaarde feit.

4.6. Beklaagde Z. H.

4.6.1. Gelet op de draagwijdte van het hoger beroep van het openbaar ministerie, heeft het hof geen rechtsmacht om opnieuw uitspraak te doen over de schuldigverklaring van de beklaagde

Z. H. door de eerste rechter aan de heromschreven telastleggingen B.10.a, B.10.b en B.10.c, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, en aan de heromschreven telastlegging 1.3.

4.6.2. De telastleggingen B.9 lastens de beklaagde Z. H. moet worden heromschreven als volgt:

"B.9 Gepoogd te hebben bij inbreuk op artikel 77bis van de Vreemdelingenwet het misdrijf mensensmokkel te plegen door ertoe bij te dragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel waarbij het voornemen om het misdrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van het misdrijf uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist,

met de verzwarende omstandigheden zoals bepaald in artikel 77quater van de Vreemdelingenwet, dat:

2° het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken; '

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

7° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;

Tussen 6 en 12 oktober 2016

Gepoogd te hebben tegen betaling van een totale geldsom van 5.000 euro, vervoer, een verblijfplaats en werk te regelen voor de genaamde L. B.

(processen-verbaal 45876/16,45877/16 en 45878/16)".

Ter terechtzitting van 23 april 2018 van het hof, is de beklaagde Z. H., bijgestaan door zijn raadsman, over deze herkwalificatie ingelicht en deze heeft desbetreffend zijn verdediging voorgedragen.

Door deze heromschrijving worden dezelfde feiten bedoeld als omschreven in de oorspronkelijke telastlegging B.9.

De heromschreven telastlegging B.9 is na het onderzoek van de zaak door het hof bewezen gebleken in hoofde van de beklaagde Z. H.,

De motieven van de eerste rechter onder randnummer 46 op p. 35 en p. 36 van het bestreden vonnis worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Zelfs indien vaststaat dat het slachtoffer L. B. tijdens de periode van incriminatie legaal in België verbleef en zelfs indien niet vaststaat dat hij als gevolg van de handelingen van de beklaagde Z. H. na 11 oktober 2016 illegaal in België (of in een andere lidstaat van de Europese Unie) verbleef, blijkt afdoende dat de beklaagde Z. H. tijdens de periode van incriminatie handelingen heeft gesteld die een begin van uitvoering van het misdrijf mensensmokkel vormden en dat deze handelingen in voorkomend geval alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de betrokkene onafhankelijk (meer bepaald de arrestatie van Z. H. en L. B. op 11 oktober 2016) hun uitwerking hebben gemist en, met name, niet hebben bijgedragen tot het illegaal verblijf van L. B. in België.

4.6.3. De bewezen gebleven feiten van de heromschreven telastlegging B.9, de heromschreven telastleggingen B.10.a, B.10.b en B.10.c, met uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, en de heromschreven telastlegging 1.3, zijn de uiting van een zelfde misdadig opzet in hoofde van beklaagde Z. H..

De in hoofde van beklaagde Z. H. bewezen feiten zijn zwaarwichtig en van aard de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde ernstig in het gedrang te brengen.

Het meewerken aan dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een laakbare ingesteldheid in hoofde beklaagde Z. H.,

Een strenge en effectieve bestraffing dringt zich jegens de betrokkene op, mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

De heromschreven telastlegging B.9 en de heromschreven telastleggingen B.10.a, B.10.b en B.10.c (zoals beperkt), hebben betrekking op 6 slachtoffers,

De hierna opgelegde straf, in al haar onderdelen, is wettelijk en aangepast aan de omstandigheden en de ernst van de bewezen feiten, de ingesteldheid, de persoonlijkheid en het smetteloos strafrechtelijk verleden van de beklaagde Z. H. en het algemeen maatschappelijk belang.

De doelstellingen van de strafvervolgning zouden te dezen niet worden bereikt door het verlenen van de gunst van het uitstel of probatie-uitstel, geheel of gedeeltelijk, van de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

De eerste rechter heeft de beklaagde Z. H. terecht en passend veroordeeld tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van vijf jaar.

De eerste rechter heeft lastens de beklaagde Z. H. op passende wijze toepassing gemaakt van de artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek.

De door de eerste rechter verbeurd verklaarde zaak is de eigendom van de beklaagde Z. H. en heeft gediend om de bewezen gebleven feiten te plegen.

Beklaagde Z. H. blijft, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht tot betaling van een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro.

De eerste rechter heeft de beklaagde Z. H. passend, overeenkomstig artikel 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, verplicht tot de betaling van een bijdrage van 20 euro aan dit Begrotingsfonds.

De eerste rechter heeft aan beklaagde Z. H. passend de in het Koninklijk besluit van 28 december 1950 vastgestelde vergoeding opgelegd waarvan het bedrag ingevolge het Koninklijk besluit van 13 november 2012 en na indexatie gebracht wordt op 51,20 euro.

De eerste rechter heeft jegens de beklaagde Z. H. passend uitspraak gedaan omtrent de gerechtskosten.

Het gedeelte van de gerechtskosten waartoe beklaagde Z. H. veroordeeld wordt is gemaakt ter opsporing en vervolging van de in zijnen hoofde bewezen verklaarde feiten.

4.7. De burgerlijke belangen zijn, wat de bewezen gebleven feiten betreft, door de eerste rechter passend ambtshalve aangehouden.

De burgerlijke belangen wat betreft de heromschreven telastlegging B.5 (zoals beperkt), de heromschreven telastlegging B.9, de telastlegging J.4 en de heromschreven telastlegging L1, worden door het hof ambtshalve aangehouden.

Op burgerlijk gebied:

4.8. De eerste rechter heeft:

- de beklaagde W. H. op oordeelkundige gronden terecht vrijgesproken van de telastleggingen B.4 en B.7;
- de beklaagde B. C. K. op oordeelkundige gronden terecht vrijgesproken van de telastleggingen B.3 en B.7.

De pertinente motieven van de eerste rechter worden desbetreffend door het hof bijgetreden.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij vzw Pag-Asa is desbetreffend zonder grond.

4.9. De eerste rechter heeft de vordering van de burgerlijke partij vzw Pag-Asa op oordeelkundige gronden terecht ontvankelijk verklaard.

Uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastleggingen B.1.a, B.1.b (zoals beperkt), B.1.c en B.6 wordt de beklaagde W. H. veroordeeld tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 400 euro.

Uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastlegging B.5 (zoals beperkt) worden de beklaagden W. H. en Y. Z. hoofdelijk veroordeeld tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 100 euro..

Uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastlegging B.9 worden de beklaagden W. H., Y. Z. en Z. H. hoofdelijk veroordeeld tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 100 euro.

Uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastlegging B.10.a, B.10.b en B.10.c worden de beklaagden W. H. en Z. H. hoofdelijk veroordeeld tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 500 euro.

Het door de burgerlijke partij vzw Pag-Asa in meergevorderde is ongegrond.

Nu het door de burgerlijke partij vzw Pag-Asa gevorderde bedrag in onredelijke mate de thans toegekende bedragen overtreft, worden de aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa toekomende rechtsplegingsvergoedingen begroot op de hierna vermelde bedragen.

4.10. De eerste rechter heeft op passende wijze uitspraak gedaan over de vordering van de burgerlijke partij H. Y. tegen de beklaagde W. H..

5. Wettelijke bepalingen

Gezien de wetsbepalingen aangehaald in het bestreden vonnis, alsook de artikelen:

21,24,25 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

66,210,211,211bis,212 Wetboek van Strafvordering,

1022 Gerechtelijk Wetboek,

K.B. 13 november 2012,

met uitzondering van de artikelen:

186 Wetboek van Strafvordering,

43bis Strafwetboek.

6. Beslissing

Het hof,

na tegenspraak en binnen de perken van de hogere beroepen.

Op strafrechtelijk gebied:

Bevestigt het bestreden vonnis, mits die wijzigingen, toevoegingen en preciseringen;

- dat, met eenparige stemmen, de heromschreven telastlegging B.5 (zoals beperkt) bewezen verklaard wordt in hoofde van de beklaagden W. H. en Y. Z.;

- dat, met eenparige stemmen, de heromschreven telastlegging B.9 bewezen verklaard wordt in hoofde van de beklaagden W. H., Y. Z. en Hao Z. H.;
- dat de beklaagde Y. Z. vrijgesproken wordt van de telastlegging J.2.b;
- dat, met eenparige stemmen, de telastlegging J.4 bewezen verklaard wordt in hoofde van de beklaagde Z. J.;
- dat, met eenparige stemmen, de heromschreven telastlegging L.1 bewezen verklaard wordt in hoofde van de beklaagde Y. Z.;
- dat, met eenparige stemmen, de beklaagde W. H. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastleggingen B.1.a, B.1.b (zoals beperkt), B.1.c, B.5 (zoals beperkt), B.6, B.9, B.10.a, B.10.b en B.10.c, de telastlegging Cl, de heromschreven telastlegging C2, de telastlegging D, de heromschreven telastlegging E, de telastleggingen F en J.1.a en de heromschreven telastlegging K.1 (zoals beperkt), verenigd, veroordeeld wordt tot een **gevangenisstraf van vijf jaar en een geldboete van elfduizend euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 66.000 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van drie maanden;
- dat de verbeurdverklaring van de som van 75.585,07 euro, voorwerp van de heromschreven telastlegging K.1, zoals beperkt, lastens de beklaagde W. H. uitgesproken wordt met toepassing van de artikelen 42, 1°, 43 en 505, zesde lid van het Strafwetboek;
- dat de beklaagde W. H. veroordeeld wordt tot vijfendertig honderdste van de gerechtskosten in eerste aanleg, zijnde 7.454,36 euro;
- dat, met eenparige stemmen, de beklaagde Y. Z. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastleggingen B.5 (zoals beperkt) en B.9, de telastlegging J.2.a, de heromschreven telastlegging K.2 (zoals beperkt), de heromschreven telastlegging L.1 en de telastlegging M.1, verenigd, veroordeeld wordt tot een **gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van tweeduizend euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 12.000 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van een maand;
- dat, met eenparige stemmen, de beklaagde Y. Z. met toepassing van artikel 77quater, tweede lid van de Vreemdelingenwet veroordeeld wordt tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van vijf jaar;
- dat de verbeurdverklaring van de som van 28.964,00 euro, voorwerp van de heromschreven telastlegging K.2, zoals beperkt, lastens de beklaagde Y. Z. uitgesproken wordt met toepassing van de artikelen 42, 1°, 43 en 505, zesde lid van het Strafwetboek;
- dat de beklaagde Y. Z., overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht wordt tot betaling van éénmaal een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro;
- dat de beklaagde Y. Z. veroordeeld wordt tot vijf honderdste van de gerechtskosten in eerste aanleg, zijnde 1.064,91 euro;

- dat, met eenparige stemmen, de beklaagde Z. J. uit hoofde van het bewezen feit van de telastlegging J.4, veroordeeld wordt tot een **gevangenisstraf van een maand en een geldboete van vijftig euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 300 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van tien dagen;
- dat de beklaagde Z. J., overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht wordt tot betaling van een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200 euro;
- dat de beklaagde Z. J., overeenkomstig artikel 4, §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017, verplicht wordt tot de betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- dat aan de beklaagde Z. J. de in het Koninklijk besluit van 28 december 1950 vastgestelde vergoeding van 51,20 euro opgelegd wordt;
- dat de beklaagde Z. J. veroordeeld wordt tot een honderdste van de gerechtskosten in eerste aanleg, zijnde 212,98 euro;
- dat, met eenparige stemmen, de beklaagde Z. H. uit hoofde van de bewezen feiten van de heromschreven telastlegging B.9, de heromschreven telastleggingen B.10.a, B.10.b en B.10.c, niet uitzondering van de verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt, en de heromschreven telastlegging 1.3, verenigd, veroordeeld wordt tot een **gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van zesduizend euro**, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 36.000 euro, bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een gevangenisstraf van twee maanden;
- dat de burgerlijke belangen wat betreft de heromschreven telastlegging B.5 (zoals beperkt), de heromschreven telastlegging B.9, de telastlegging J.4 en de heromschreven telastlegging L.1, ambtshalve aangehouden worden.

Veroordeelt ieder van de beklaagden W. H., Y. Z., B. C. K., Z. J. en Z. H., tot een vijfde van de kosten van het hoger beroep, bedragende In totaal de som van 412,65 euro.

Op burgerlijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet in zoverre het uitspraak doet over de vordering van de burgerlijke partij vzw Pag-Asa tegen de beklaagden W. H., Y. Z. en Hao Z. H..

En opnieuw uitspraak doende.

Veroordeelt de beklaagde W. H. tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 400 euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden, de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, samen begroot op 480 euro.

Veroordeelt de beklaagden W. H. en Y. Z. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 100 euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden, de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, samen begroot op 340 euro.

Veroordeelt de beklaagden W. H., Y. Z. en Z. H. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 100 euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden, de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, samen begroot op 340 euro.

Veroordeelt de beklaagden W. H. en Z. H. hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van het bedrag van 500 euro, te vermeerderen met gerechtelijke intrest vanaf heden, de kosten en de rechtsplegingsvergoedingen in beide aanleggen, samen begroot op 480 euro.

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige.

Veroordeelt de beklaagde W. H. tot betaling aan de burgerlijke partij H. Y. van de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep van 1.320 euro.

Dit arrest werd gewezen door de dertiende kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit J. S., kamervoorzitter, D. G. B., raadsheer, en V. H. K., plaatsvervangend raadsheer, die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

Het werd uitgesproken in openbare terechtzitting (conform art. 782 bis (Ger.W.) door J. S., kamervoorzitter, bijgestaan door D. L. K., griffier en in aanwezigheid van V. J., substituut procureur des konings, gedelegeerd substituut procureur generaal, op 25 juni 2018.